

Біля джерел університетської «Просвіти»

З нагоди 60-річчя професора Б. І. Андрусишина

Іван ГОРБАЧУК,
професор, академік Академії наук вищої освіти України, голова осередку “Просвіти” НПУ ім. М. П. Драгоманова

З Богданом Івановичем я тісніше познайомився в часи підйому національного українського духу, становлення і утвердження України як незалежної від Російської метрополії держави. Я знав його й раніше, але переважно з розмов колег, що є такий молодий прогресивний хлопцев, який подає великі надії як організатор педагогічної освіти і науковець. Однак коли йшлося про створення в університеті осередку “Просвіти”, мене вразила його позиція саме у ставленні до створення незалежної української держави з точки зору її минулого і перспективи. Він дуже зріло і аргументовано доводив власне бачення шляхів розбудови незалежної держави і проблем на цьому шляху. Його твердження завжди ґрунтувалися на фактах минулого українського народу і досвіду європейських народів.

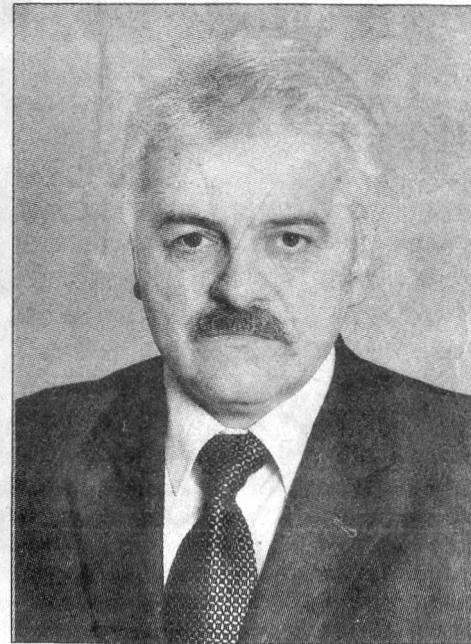
Це був науковий підхід фахівця. Розмови і дискусії, які велися в ті часи в малих і великих колективах українців, стосувалися передусім перспектив і долі нашої держави. Висновком було те, що потрібно бути активним, дієвим і самому ставати в лави будівничих. Утверджувалась ідея про потребу створення осередку “Просвіти” для об’єднання однодумців і колективного просвітницького впливу на події і громадськість. Зусиллями освітян І. О. Голубенка, Т. К. Донченко, В. М. Бровдія, Б. І. Андрусишина та ін., було проведено установчі збори. Так, 1994 року в університеті зародився осередок “Просвіти”, а Богдан Іванович Андрусишин став заступником голови.

Громадська співпраця та тісне знайомство з часом переросли в приятні стосунки і дружбу. Мати такого друга, як Богдан Іванович, — велика насолода і щастя.

Богдан Іванович народився на Тернопільщині в той час, коли шойно була з великими потугами вгамована радянськими

військами всенародна енергія непокори і свободи, боротьби за незалежну українську державу. Ще довго відлунювали ці події у розповідях і згадках односельців, у журбі за загиблими рідними і близькими молодими людьми — героями свого часу. Вчився в школі на відмінно, з відзнакою закінчив Чортківське педагогічне училище, одержав диплом з відзнакою по закінченні історичного факультету КДП імені О. М. Горького. Прагнув довідатись правди, пізнати істину. І поступово довідувався, пізнавав, писав наукові праці, щоб просвітити й інших. У творчому доробку вченого понад 380 опублікованих праць, які є новаторськими і містять багатий фактологічний матеріал, не знаний до того.

Богдан Іванович сьогодні, у свої 60, — доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України, визнаний в Україні вчений, історик, педагог, громадський діяч, організатор освіти. Має нагороди державні, релігійні, галузеві, визнаний авторитет у колективі НПУ ім. М. П. Драгоманова. Хай щастить Тобі, шановний

друзе, хай доля стелиться добром і достатком, плідними здобутками у всебічній Твоїй діяльності на користь людям, на славу України.